

Opinions

Amics:

Ha arribat l'estiu i ha arribat la mandra; ja sabem que això d'escriure és molt pesat, però ens cal una bona dutxa d'aigua fresca i fer uns quantos bots; veureu com després tindreu ganes de dir coses, d'escriure-les, de posar-les en un sobre, i d'enviar-les a Isabel Valls-Can Elies, per la plana d'«Opinions».

No trigueu, que ja es fa avorrit això d'estar-nos plegats de mans.

US ESPEREM!

HORARIO DE MISAS

«... La presente tiene como objeto pedirle que corrija los rótulos de la carretera que anuncian las horas de las misas en esta localidad.

Creyendo que la misa vespertina se decía a las 7'15, tal como reza el rótulo, me trasladé a la iglesia quedando sorprendido cuando llegó la hora y no vi movimiento alguno, enterándome que se decía a las 8 en lugar de las 7'15.

No entiendo porque no se ponen las horas tal como son en realidad. Tal como están ahora, sólo sirven para desorientar a los que se fían de dichos carteles...»

Es un fragmento de una carta de unos veraneantes recibida por el Párroco.

Este confiesa que no sabe si la culpa es suya.

Mn. Tomás

«TRILLIZOS»

El passat mes vaig llegir a «Ronsana» una opinió signada per «Crític», en la que exposava el problema de com es deia la paraula «trillizos» en català. A mi també m'interessà, per-

què realment aquesta paraula tampoc sé com es diu en català. He mirat bastants diccionaris i encara no n'he pogut treure del tot l'aigua clara.

Crec que l'única resposta, diguem-ne una mica convincent, és la que he trobat en el diccionari d'En Pompeu Fabra (Ed. EDHASA), en la que diu: Bessonada: Part que dona naixença a dos o més infants.

Actualment, nosaltres, el concepte de bessonada el tenim una mica confós i equivocats, i per això, com que les bessonades les veiem gairebé sempre de dos infants, la millor manera d'evitar que ens confonem, és dir-ne «Bessonada de tres». I en el cas que fossin quatre, bessonada de quatre.

Josep Margenat i Escobairó

DESORGANITZACIÓ

Podríem parlar una mica de desorganització.

I aquesta idea em surt d'un rumor que em va arribar i que em comunicava que s'ha de destruir, o potser s'ha destruït ja, la piscina infantil de la plaça de l'Ajuntament de Sta. Eulàlia.

Per desorganització entenc el fet de que una cosa no tingui ordre; en el

nostre cas, de que ningú no sàpiga per on ha de tirar; encara que potser fóra millor de dir que tothom ho sap prou bé per on ha de tirar:

Cadascú a la seva!

Llavors les coses surten com surten. I surten malament!

a) Hi ha una discussió (desorganitzada) sobre unes noves escoles: reunions, viatges, preocupacions, tinta, paper, llapis, tot gastat inútilment: La cosa ha continuat exactament com si res s'hagués fet.

b) Es fa una piscina (segons sembla pública) i resulta que és a la quinta forca, omplint-se, a més, periòdicament, de sorra. Total: res.

c) Es fa una altra piscina, aquesta vegada infantil, i resulta que estava massa bé i ara em diuen que s'ha firmat ja l'acta de la seva mort. Res.

Tres exemples recents, i a més de segur que n'hi ha molts més. Total...

Sembla talment com si la gent fent reunions, omplint paper, preocupant-se molt, ja estiguessin tranquils, vull dir justificats.

Sembla talment com si s'oblidessin d'un aspecte que jo considero important: ELS RESULTATS EFECTIUS DE TOTS AQUESTS ESFORÇOS.

Podem fer una reunió per decidir-ho, si és important o no, vosaltres mateixos.

Bé, acabem, potser amb un tros de «cançó de sumes i verbs» d'en Ovidi Montllor que diu:

fem, fem i callem
fem, fem i callem

... ..

Un més un són dos
dos més un són tres
tres més un són quatre
tres més un són quatre!
doncs xiquets no deixem
que ho faça un altre.

Miquel Colomer

Racó Poètic

ESTIU

CANÇONETA DE SEGA

*Que agradós l'oreig d'estiu!
Com dansa el blat, veniu, veniu,
ja ha arribat el mes de juny!
Au companys, la falç al puny!
Anem a cercar un tresor;
la cançó als llavis amb alegria;
un camp amb espigues d'or,
és nostre pa de cada dia.
El sol ha daurat eix mar,
que l'admiren les estrelles,
tot salpicat de roselles,
que el ventitjol fa dansar.
La nostra tasca no és lleugera,
fem les garberes amb energia,
les portarem després a l'era,*

*i més tard al molí, d'on sortirà,
el nostre pa de cada dia.
Cantem, cantem amb to festiu,
nostre treball és vida i és salut,
nosaltres som la força de l'estiu,
portem dintre la pensa l'alenada
com porta l'hermosura gentil fada,
amb l'emblema d'eterna joventut.
¡Amunt sempre, no ens cansem,
l'esperança portem a dintre el cor,
i amb els ocells la dolça sinfonia!
Treballem amb fe i amor;
també pels nostres germans,
pels petits i per els grans,
que no els hi falti el pa de cada dia!*

C. BONET

Del llibret de la natura Any 1969